

ת"פ 28768/07/15 - מדינת ישראל נגד דוד יוסף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 28768-07-15 מדינת ישראל נ' יוסף

לפני כבוד השופט דוד רוזן

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רחלי חזן פלדמן ועו"ד ליה קוק המאשימה

נגד

דוד יוסף

ע"י ב"כ עו"ד אבי אודיז ועו"ד שחר גרייף הנאשם

גזר דין

1. דוד יוסף (להלן: "הנאשם") כיהן כראש עיר אור יהודה בין השנים 2007-2015, הואשם בביצוע עבירות שונות במהלך תקופת כהונתו. בתום הליך שמיעת הראיות, הורשע הנאשם בחלק מן העבירות ומחלקן זוכה.

הנאשם הורשע בעבירות הבאות, כדלהלן:

1. מרמה והפרת אמונים, עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין - 3 עבירות;
2. הדחה בחקירה, עבירה לפי סעיף 245(א) לחוק העונשין - 2 עבירות;
3. הטרדה מינית והתנכלות, עבירה לפי סעיפים 3(א)(2) - 2 עבירות, 3(א)(5) - 4 עבירות, 3(א)(6) - 2 עבירות; 3(א)(6)(ג) ו-5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית;
4. מעשה מגונה, עבירה לפי סעיפים 348(ג1) - 2 עבירות, 348(ה) - 2 עבירות; ו-348(ג) - 7 עבירות, לחוק

עמוד 1

העונשין;

5. שימוש לרעה בכוח המשרה, עבירה לפי סעיף 280(1) לחוק העונשין - 3 עבירות;

6. גניבה בידי עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 390 לחוק העונשין (ריבוי עבירות);

נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה בהכרעת-הדין.

2. ב"כ הצדדים המלומדים, התובעת, עו"ד רחלי חזן פלדמן והסנגור, עו"ד אבי אודיז, טענו לעונש, כשמשתם סדורה וערוכה לפניהם. כל צד תמך עמדתו באסמכתאות המצדדות בעמדתו.

אפרט תחילה בתמצית עיקרי טענות הצדדים.

[ההדגשות בגזר-הדין הינן שלי - ד.ר.]

א. טענות הצדדים:

3. התובעת המלומדת, עו"ד רחלי חזן פלדמן, סבורה כי את העבירות בהן הורשע הנאשם יש לחלק לשלושה סוגי עבירות. התובעת ראתה בפרק הראשון עבירות שחיתות, הפרת אמונים, שימוש לרעה בכוח המשרה וגניבה בידי עובד ציבור. הערך המוגן בעבירות אלה הינו טוהר המידות, פעילות תקינה של המנהל הציבורי.

הפרק השני הינו הפרק של עבירות המין בהן הורשע הנאשם. מדובר במנעד של עבירות, מהטרדה מינית ועד עבירה של מעשה מגונה בכוח. הערך המוגן בעבירות אלה, כך התובעת המלומדת, הינו זכותו של אדם על גופו. פגיעה בכבודו ובחירותו.

פרק אחר הינו נוגע לעבירות של הדחה בחקירה.

התובעת המלומדת עמדה על הנסיבות לחומרא, שלגישת המדינה מחייבות הטלת עונש חמור על הנאשם.

גם שהנאשם עשה מעשים רבים טובים, עדיין יש בביצוע העבירות פגיעה רבה המחייבת ענישה משמעותית.

התובעת סבורה, כי בגין ריבוי העבירות של גניבה בידי עובד ציבור והפרת אמונים ושימוש לרעה בכוח המשרה, מתחם הענישה ההולם הינו בין 1.5 שנים ל-3 שנים.

בגין עבירות המין, המתחם הראוי הוא בין שנה ל-3 שנות מאסר (התובעת חילקה בין הסוגים השונים של העבירות, כמפורט בעמ' 1861 לפרוטוקול).

לגישת המדינה, עונש כולל של 5 שנות מאסר, יש בו כדי למלא את מטרות הענישה על-פי ההלכה הפסוקה.

בנוסף עתרה להטיל על הנאשם לפצות הנפגעות ולהטיל עליו קנס כספי סמלי.

4. הסנגור המלומד, עו"ד אבי אודיז, יצא חוצץ כנגד גישת המאשימה, לאורך כל המשפט, כמו גם בטיעונים לעונש. המדינה כיוונה אל הנאשם את כל חיציה המרים, תוך שהיא מתעלמת מתקדימים ומקרים של ראשי-ערים אחרים, שהורשעו ונידונו בבית-המשפט ובעניינים המדינה נמנעה מלעתור לעונשים דומים לאלה, שעתרה בעניינו של הנאשם.

לגישת הסנגור, לא ניתן לטעון כי מדובר בראש-עיר מושחת. הנאשם לא נטל על עצמו תפקידים, שהינם בבחינת "אוצר" לכל ראש-עיר מושחת ורקוב. הנאשם לא החזיק תפקיד של יו"ר ועדת תכנון ובנייה, ועדת מכרזים או ועדת רישוי עסקים. כל שעשה הנאשם בתפקידו היה לטובת העיר אור-יהודה. הנאשם השקיע עתותיו, 24 שעות ביממה, שבעה ימים בשבוע.

גם משהורשע בריבוי העבירות לפי סעי' 390 לחוק העונשין, לא נטענה, ולו ראשית טענה, כך הסנגור המלומד, כי נטל הכספים לכיסו. ניתן לומר על הנאשם דברים הרבה, אבל לא אחד יוכל לומר שביצע את העבירות בשל תאוות בצע. הנאשם התנהל בצניעות, ללא נהג, ללא עוזרים אישיים, כשכל מעייניו נתונים אך ורק לעשייה, בנייה ושיפור העיר אור-יהודה.

הסנגור עמד על טיבן של המתלוננות בתיק זה. גם כשחטא הנאשם, אסור לשכוח את נסיבות ביצוע העבירות.

עבירות המין "מצטופפות" סמוך לרף הנמוך של עבירות המין. לא ניתן לבנות על עבירות אלה "מגדלים באוויר", כך הסנגור המלומד. מדובר בעבירות שמקומן היה להתברר בבית-משפט שלום, אם בכלל. גם במקרים בהם הורשע הנאשם במעשה מגונה בכוח, מדובר בהפעלת כוח מינימלית ביותר.

מתחם הענישה בשל מעשה מגונה בכוח, לגישת הסנגור, נע בין עונש של מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר, כך גם לגבי העבירות של מעשה מגונה.

בעבירה של גניבה בידי עובד ציבור, המתחם נע, כך הסנגור המלומד, בין מאסר מותנה לשנת מאסר בפועל.

בעבירות של הפרת אמונים ושימוש לרעה בכוח המשרה, המתחם נע, כך הסנגור המלומד, בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר.

הסנגור המלומד ציין, כי בכל העבירות לפי סעי' 390, סך הנזק הכספי של הפרק כולו הסתכם בסכום של 73,254 ₪ ומתוך סכום כולל זה הוחזר על-ידי הנאשם סכום של 38,500 ש"ח. נותר סכום של 34,754 ₪, שיצא מקופת העירייה וההגנה הציעה, ולא פעם אחת לתביעה, להחזיר את החלק העודף לקופת העירייה.

ב. דין והכרעה:

5. משמצא המחוקק לנכון להוסיף לספר החוקים את תיקון מס' 113 לחוק העונשין, מצווה בית המשפט לפעול בהתאם להוראותיו ולקבוע תחילה מהו מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשעה הנאשמת.

ב.1. הערך החברתי הנפגע ומידת הפגיעה בו:

6. המתחם ההולם ייקבע תוך התייחסות, בראש ובראשונה, לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, קרי "הערך המוגן", ולמידת הפגיעה בערך זה.

מעשיו של הנאשם משקפים מספר היבטים של פגיעה בערכים מוגנים.

הערך המוגן בעבירות המין הינו שמירת כבודן של המתלוננות. זכות המתלוננות על גופן, זכותן לנוע, להתבטא ולנהל חייהן על-פי רצונן, ללא כל חשש שמא יוטרדו ויפגעו על-ידי גורם כלשהו.

"זכותו של אדם להגנה על גופו ולמניעת פגיעה בצנעת פרטיותו מוכרת במארג היחסים שבין אדם לאדם ובין אדם לשלטון. היא חוצה את תחומי המרקם האנושי בהקשרים רבים ושונים... ערך ההגנה על זכותו של אדם לצנעת גופו עומד גם ברקע האיסור הפלילי על מעשה מגונה והוא נושא מימד רב-משקל נוכח הפגיעה הכרוכה בו בזכות יסוד של הנפגע להגנה על גופו ועל כבודו..." (כב' השופטת פרוקצ'יה בע"פ 6269/99 כהן נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים, בעמ' 507)

הערך המוגן בעבירות מרמה, הפרת אמונים ושימוש לרעה בכוח המשרה, הינו טוהר המידות. קיום מנהל ציבורי תקין, שקוף, הנוהג על-פי ערכים נורמטיביים.

העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות חמורות ביותר שביצע תוך ניצול תפקידו בצמרת העיר להאדיר כוחו ולהטיב עם מקורביו. ראש העיר הפר את האמון שניתן בו ופעל באופן שאינו מגשים את האינטרס שעל מילוי הופקד.

בהקשר זה כבר נפסק כי **"המאבק על קיומו של שלטון תקין, ההגנה על טוהר השירות הציבורי וקיומו של מנגנון ציבורי שיזכה לאמון הציבור, הוא אחד מהמאבקים החשובים של החברה הישראלית כיום"** (ע"פ 8430/11 מדינת ישראל נ' קארשי, פורסם במאגרים המשפטיים).

בעבירות ההדחה בחקירה בהן הורשע הנאשם יש כדי לכרסם ולפגוע באושיות המשפט, בתהליך עשיית הצדק ובחשיפת האמת לאמיתה. ראה לעניין זה ת"פ 1263.01 מדינת ישראל נ' עלי עילאל, פורסם במאגרים המשפטיים:

"העבירה של הדחה בעדות חותרת תחת אושיות המשפט וראויה להתייחסות מחמירה מבחינת הסדר הציבורי הטוב והשמירה הראויה על הליכי משפט, ופוגעת פגיעה קשה באפשרות של עשיית משפט צדק. סעיפים אלו חוקקו בכדי למצוא מזור לתופעה המדאיגה של השפעה על

עדים, אשר הפכה חזון נפרץ ויש בה סכנה חמורה. סעיפים אלה מטרתם למנוע השפעה על עדים פוטנציאליים ולהניעם שלא למסור עדות בחקירה במשטרה, או להניעם ליתן גרסה כוזבת." (פס' 9)

עיקר החומר בסעיף זה, כך הסבירה כב' השופטת בן פורת ב-ע"פ 52/80 **אברהם כץ נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים המשפטיים, נעוצה ב"**כוונה להתערב בפעולתו התקינה של מנגנון הצדק ולתקוע טריז בין מעגליו**".

הערך המוגן בעבירות גניבה בידי עובד ציבור הינו שמירת הקופה הציבורית ושימוש בה לטובת הציבור על-פי חוק. עבירות מסוג זה גורמות נזק לא רק לקופה הציבורית, אלא, ובעיקר - לתדמיתו של השירות הציבורי בעיני כלל הציבור.

ראו לדוגמא דבריו של כב' השופט ארבל ב-ת"פ 92/08 **מדינת ישראל נ' יגאל חבר**, פורסם במאגרים המשפטיים, שם מי שמילא תפקיד בכיר בשירות הציבורי שלח ידו לכספי הציבור:

"אמון הציבור ברשויות השלטון הוא מנכסיה החשובים של הרשות השלטונית ושל המדינה. ביסוד קיומו ופועלתו עומד אמון הציבור בכך שעובדי הציבור פועלים מתוך הגינות, יושר, ענייניות, שוויון וסבירות. בלא אמון הציבור ברשויות הציבור יעמדו הרשויות ככלי ריק. בעבירות מהסוג שעבר הנאשם יש כדי לכרסם עמוקות באמון אותו רוכש האזרח לאלה שהפקדו על ידו לשרת את הכלל, הן מעכירות את האווירה ונוטעות תחושת אכזבה ותסכול"
(פס' 37)

שילובן של העבירות בהן הורשע הנאשם, מהווה ביטוי מובהק של שחיתות ציבורית ואבדן ערכי ניהול תקינים, תוך התנהלות חסרת יושרה וניצול כוח השררה. כך הוא הדבר, כך נראה הדבר וכך נפגע אנושות - אמון הציבור במערכת השלטונית.

אין מנוס אלא לקבוע, נוכח ריבוי המקרים ומעמדו של הנאשם עת ביצוע העבירות, כי הערכים המוגנים נפגעו פגיעה קשה.

2. מדיניות הענישה הנוהגת:

7. כל אחד מבעלי הדין הפנה בטיעונו לפסקי דין, שלפי שיטתו עשויים ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

8. התובעת המלומדת, עו"ד רחלי חזן פלדמן, טוענת לענישה מחמירה, כשהיא תומכת טיעוניה בפסקי הדין הבאים.

עבירות השחיתות:

9. ת"פ (מחוזי - נצרת) 92/08 **מדינת ישראל נ' יגאל חבר**, הנאשם הורשע בעבירות גניבה ומרמה שביצע עת מילא תפקידו כמפקד איגוד שירותי הכיבוי באזור טבריה. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, לאחר שקבע כי כל עונש שיטל על הנאשם שאין בצידו עונש של מאסר בפועל יחטא לאמת ועלול לשמש מסר שגוי על פיו בתי המשפט נכונים להקל בעונשו של נאשם שעבר עבירה של גניבת כספי ציבור, הפרת אמונים ומרמה, עבירות שבאופיין נועדו לפגוע בקופה הציבורית.

ת"פ (מחוזי - נצרת) 1/09 **מדינת ישראל נ' אברהם זגורי**, הנאשם אשר כיהן כחבר מועצת העיר מגדל העמק וכיו"ר איגוד ערים (שרותי כבאות) אזור יזרעאל, הואשם כי לאורך השנים ניצל את מעמדו ושליטתו באיגוד ערים לצורך מעילה שיטתית בכספי האיגוד, אותם שלשל לכיסו תוך הפעלת אחרים לצרכיו ושימוש בחשבונות בנקים שונים של בני משפחתו ומכריו. הנאשם הורשע ב-12 אישומים שונים בשורת עבירות וביניהן גניבה בידי עובד ציבור ומרמה והפרת אמונים. בית-המשפט המחוזי גזר על הנאשם 32 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, מאסרים על תנאי, פיצוי וקנס. בערעור שהוגש לבית המשפט העליון (ע"פ 3475/11) הוחמר עונשו של זגורי ל-40 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (מחוזי - מרכז) 10720-11-09 **מדינת ישראל נ' ששון חנאג**, הואשם קצין משטרה בעבירה של גניבה בידי עובד ציבור ומרמה והפרת אמונים. הקצין שלח ידו בכספי משטרה בסך של בערך 182,000 ₪. בית משפט גזר את דינו ל-36 חודשי מאסר בפועל, קנס כספי בסך של 10,000 ₪ ופיצוי משטרת ישראל בסך של 100,000 ₪. ערעור על חומרת העונש נדחה.

עבירות מין:

10. ת"פ 30952-04-15 **מדינת ישראל נ' פלוני**, הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום המחזיק 13 אישומים, בעבירות של מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 16, הטרדה מינית, מעשה מגונה באדם בלא הסכמתו ומעשה מגונה תוך שימוש בכוח. בית המשפט - לאחר ששקל את הודאת הנאשם, היעדר עברו הפלילי, פרק הזמן הקצר יחסית במסגרתו בוצעו העבירות, התחשב בכך שמדובר ב"מאסרו הראשון" של הנאשם ושקל נסיבותיו האישיות המורכבות - השית על הנאשם 5 שנות מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי.

רע"פ 5262/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירה של מעשה מגונה בקטינה, לאחר שביקש מאחייניתה של רעייתו, לנשקו. באירוע אחר - שוב ביקש הנאשם מהקטינה לעשות כן, נישקה תוך שהוא מחזיר לשונו לפיה, הניח את ידה על מכנסיו באזור איבר מינו ונצמד לגופה. הערכאה הדיונית קבעה מתחם עונש שנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל, והשיתה על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. ערעור על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור - נדחו.

תפ"ח (מחוזי - ירושלים) 7039/06 **מדינת ישראל נ' עיסא (בן מוחמד) אבו ג'ומעה**, הנאשם הורשע במסגרת הסדר

טיעון בעבירה של מעשה מגונה בכוח, בכך שבעת שעבד במשק בית בבית מלון, הוזמן לחדרה של המתלוננת (בת 16) לביצוע עבודת חשמל. בחדר דחף הנאשם את המתלוננת בניגוד לרצונה אל עבר מיטה בחדר, ובעודה שוכבת על הבטן, נשכב עליה, ומישש את חזה. כל זאת בעת שהמתלוננת התנגדה למעשיו וניסתה להשתחרר מאחיזתו. הנאשם התחכך במשך דקה וניסה לתחוב ידיו אל ישבנה מתחת למכנסי הג'ינס שלבשה. המתלוננת נאבקה בנאשם והצליחה למנוע ממנו להמשיך במעשיו. בשקלול נסיבות המקרה והפסיקה הרלוונטית, קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בגין אישום זה בין 2 ל-4 שנות מאסר בפועל, והשית עליו 15 חודשי מאסר בפועל.

11. מנגד, הניח בפניי הסנגור המלומד, עו"ד אבי אודיז, שורה של פסקי דין בעבירות דומות, אשר הסתיימו בעונשים קלים יותר, הנעים בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל.

עבירות שחיתות:

12. ע"פ 6573/15 טל גרשון נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע על בסיס הודאתו בשמונה עבירות של גניבה בידי עובד ציבור, שמונה עבירות של מרמה והפרת אמונים ועבירה של מרמה עורמה או תחבולה לפי פקודת מס הכנסה, לאחר שבמסגרת תפקידו כמנהל מדור גבייה ב"בית מכס והמע"מ" בירושלים, משך תקופה של שנה, נטל הנאשם לכיסו כספים שהועברו אליו במזומן על ידי נישומים עבור כיוסי חובותיהם, בסך כולל של כ-40,000 ₪. בית המשפט המחוזי בחן נסיבותיו האישיות של הנאשם, ייחס משקל לקולא לגילו, עברו הנקי, נטילת אחריות למעשיו, החזרת הכסף שלקח, השעייתו מעבודתו, שיתוף פעולתו עם רשויות החוק וחייו הנורמטיביים עובר לביצוע המעשים וגזר את דינו ל-12 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש - נדחה.

ע"פ 1006/12 דקלה חדיר נ' מדינת ישראל, הנאשמת הורשעה על בסיס הודאתה במסגרת הסדר טיעון בארבע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, שלוש עבירות של מרמה והפרת אמונים, ועבירה של תיווך בשוחד ותמורה אסורה לבעל השפעה ניכרת. הנאשמת, במסגרת תפקידה כפקידת תביעות ושכר במדור תשלומים של יחידת הסמך לעובדים זרים במשרד התמ"ת, השתמשה בחברה על מנת לקבל במרמה כספים מקבלנים כשהיא מציגה בפניהם מצג שווא לפיו בכוונתה להשיג להם אשרות לעובדים זרים תוך ניצול משרתה, כשבפועל לא עשתה דבר. בית המשפט המחוזי השית על הנאשמת 8 חודשי מאסר בפועל ו-10 חודשי מאסר על תנאי לאחר שהתחשב בנסיבותיה האישיות-משפחתיות. ערעור על חומרת העונש נדחה.

עבירות מין:

13. רע"פ 4251/16 פלוני נ' מדינת ישראל, הנאשם, עת מילא תפקידו כסגן מנהל בית ספר, הורשע בעבירה של הטרדה מינית, לפי סעיף 3(3) לחוק, לאחר שהטריד מינית מורה בבית הספר בכך שהשמיע לה הצעות חוזרות ונשנות, בעלות אופי מיני, לאחר שהמתלוננת ביקשה שיחדול מהן. הערכאה הדיונית נתנה דעתה לכך שהנאשם לא נגע פיזית בגופה של המתלוננת, אך נהג להטרידה, באופן חוזר ונשנה, בתוך בית הספר שבו היא עבדה; לאופי יחסי המרות בין השניים; ולסערת הרגשות, הבושה והמבוכה שנגמרו למתלוננת ורתיעתה מלהגיע לבית הספר בו לימדה. בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם במקרה זה "נע מענישה מוחשית משמעותית

שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, ועד מספר בודד של חודשי מאסר בפועל" והשית על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, 3 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. ערעור על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור נדחו.

ע"פ 6001/12 פלוני נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בשלושה מקרים של מעשים מגונים ובארבע מקרים של הטרדה מינית שביצע כלפי תלמידים ותלמידות בין השנים 13-16, בזמן ששימש כאב בית בבית ספר. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר על תנאי. בערעור זוכה הנאשם מאחד האישומים ועונשו הופחת ל-9 חודשי מאסר בפועל.

ב.3. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

14. הנאשם הורשע, כאמור, בעבירות מרמה והפרת אמונים, שימוש לרעה בכוח המשרה, הדחה בחקירה, עבירות מין לסוגיהן השונים, ועבירות של גניבה בידי עובד ציבור.

אדון בכל אחת מקבוצות העבירות הנ"ל בנפרד.

הנאשם הורשע בריבוי עבירות של גניבה בידי עובד ציבור.

15. פרקליטו המלומד של הנאשם, עו"ד אבי אודיז, כימת וסיכם את כלל הנזק הכספי שנגרם בריבוי המקרים של העבירות לפי סע' 390 לחוק העונשין באישומים 7 עד 9. סך-הכל הנזק הכספי הסתכם בסכום של 73,254 ש"ח.

מדובר בסכום כסף שאינו מבוטל, כל עיקר.

הנאשם לא נטל את הכסף לכיסו, אבל הכסף הוצא מהקופה הציבורית לטובתו האישית של הנאשם.

הנאשם חילק את הכסף למקורביו.

הנאשם עשה כן בעשרות רבות של הזדמנויות ובנסיבות שונות.

הנאשם ביצע מגוון רחב של מעשי מין כלפי נשים בגילאים שונים ובתפקידים שונים.

16. להלן יפורטו בתמצית פרטי המקרים, בהם הורשע הנאשם בהכרעת-הדין.

גב' מ.ג.פ (פרט אישום שני) נותרה המומה ובשוק משנגע הנאשם לה בחזה.

גב' א.ג. (פרט אישום רביעי) נפגעה מהתנהגות הנאשם.

הנאשם הציג לגב' א.ג. תמונות, ומששאלה בנושא, השיבה הנאשם: זו מישהי שאני שוכב איתה: "כבר נמאס לי ממנה, רוצה להיות מחליפה שלה?" (עמ' 220 שו' 10-11; עמ' 246 שו' 27 עד עמ' 247 שו' 4). המתלוננת ציינה, כמפורט בהכרעת-הדין, כי בעקבות דברים אלה חשה מאוד לא נעים בשל הדברים ששמעה ממנו וגם על ההצעה המינית הבוטה. א.ג. השיבה: "דוד אבל אני נשואה" והוא אמר בצחוק: "נו אז מה" (עמ' 221 שו' 16). העדה ציינה: "שממש לא מתאים לי להיכנס למערכת יחסים, כי גם ככה אני מסובכת מעל הראש עם הגירושים שלי" (עמ' 221 שו' 3), והתחילה לבכות, מאחר שנזכרה במצבה (עמ' 220 שו' 21). מיד אחר-כך, בעוד הוא משוחח בטלפון, שם את ידו על רגלה והחל ללטפה (עמ' 220 שו' 25-28). ובלשונו: "הוא דיבר בטלפון ותוך כדי שם לי יד על הרגל וקצת ליטף אותה ככה (מדגימה על המכנסיים) הרגשתי נבוכה מאוד, זה ממש לא היה מתאים" (עמ' 222 שו' 1-2; עמ' 256 שו' 4-11). באחת הפגישות שקיימה עם הנאשם בענייני עבודה בלשכתו, לדבריה: "הוא הסתכל עלי ככה במבט של מלמעלה עד למטה ואמר: 'מה אנחנו לא נעבוד על הגוף הזה?'".

לדברי א.ג., סך-הכל פגשה בנאשם בלשכה כחמש פעמים. באחד המפגשים הנאשם אמר לה: "...תיכנסי לעניינים, אנחנו נקדם אותך, ועם הזמן את תוכלי לקחת את המחלקה בידיים שלך..." (עמ' 224 שו' 28-29).

הנאשם חיבקה במהלך נסיעה, ובמקרה אחר ניסה לנשקה בכוח.

הגב' מ.י. (פרט אישום שיש) סיפרה על התנהלותו של הנאשם כלפיה וכלפי גופה.

הנאשם תקף את גב' מ.י. באירועים, כמפורט בכתב האישום. הנאשם כפה עצמו עליה, הצמיד את גופו לגופה בעשרות מקרים שונים.

גב' מ.י. סיפרה על אירוע בו השכיב אותה הנאשם על ספסל, נשכב עליה והתחיל להתחכך בה ולנשקה.

משהתובעת המלומדת ביקשה מהעדה לפרט אירועים ספציפיים, סיפרה על האירוע החמור ביותר מבחינתה: "מה שהיה זה יום אחד באתי אליו למועצה ולא היה אף-אחד, לא זוכרת למה לא היה אף-אחד, הכל היה סגור, ואז כשבאנו לצאת הוא התחיל לנשק אותי והצמיד אותי לקיר והיה שם ספסל ליד הדלת, הוא השכיב אותי על הספסל ונשכב עלי וכזה לאט לאט התחמקתי ממנו" (עמ' 507 שו' 20-23).

וכן, בעשרות מקרים (עמ' 517 שו' 4): "הוא היה מחזיק אותי, כאילו מצמיד אותי אליו ונותן לי נשיקה בפה עם הלשון, או נצמד אלי עם כל הגוף ואז הייתי מרגישה כל מיני איברים אחרים שלו בגוף, זה בגדול" (עמ' 513 שו' 6-8).

גב' ש.צ. (פרט אישום ארבעה-עשר) התנדבה לשרת שירות לאומי במסגרת תנועת הצופים באור-יהודה בשנים 2011-2012.

בשעת אירוע אליו הוזמנו מתנדבי שנת השירות: "...הרגשתי שמישהו ניגש אלי מאחורה, מניח לי יד על הכתף ועל השיער, הוא מתקרב אלי ולוחש לי ממש באוזן, ממש מקרוב, שאני מרגישה את הבל הפה שלו, לוחש לי: 'אני

יכול להיות במקום התירס הגמדי הזה?" (עמ' 338 שו' 25-28).

העדה ציינה כי קפאה ונבהלה מאוד. משהסתובבה, זיהתה את ראש-העיר: "...באותו רגע ממש קפאתי ופחדתי ממש, זה מאוד הבהיל אותי, אני החורתי מאוד, הייתי בהלם" (עמ' 338 שו' 30-31).

גב' מ.ט.ו. (פרט אישום חמישה-עשר) תיארה כיצד נגע הנאשם בגופה בשעת שיחה, לכאורה בענייני עבודה.

גב' א.י. (פרט אישום שבעה-עשר) סיפרה על פגישה בלשכת ראש-העיר, בה הושיבה הנאשם על כיסא ראש-העיר, ובשלב מסוים: "...אני נשענתי עם הגב לקיר, היא כבר יצאה, והוא נצמד אלי, אמרתי לו כאילו מה זה אמיתי, כאילו מה? אמר לי מה לא נעים לך, אל תדאגי יש פה דלת צדדית. הוא נשען עלי, אני הזזתי אותו עם הידיים, מין דחיפה כזאת, ואז שוב הפעמון צלצל, מישהו צלצל מבחוץ לבפנים, ואז הוא פתח את הדלת והמזכירה נכנסה שוב" (עמ' 126 שו' 2-7) (ראה גם עמ' 127 שו' 1-10).

גב' ד.נ. (פרט אישום תשעה-עשר) פגשה בנאשם במהלך ימי שבעה לדודה, בו הגיעה ראש-העיר לנחם המשפחה. משכיבדה את ראש-העיר בשתייה ובעוגות, הביט הנאשם לאזור חלציה ושאל: "עובד עובד כבר?" וכן: "...לא, בגלל התפרים, עובד עובד כבר שם?" (עמ' 53 שו' 15-16). לדבריה, היא הרגישה כמשתנקת: "אני לא האמנתי, אני לא האמנתי שזה מה שהוא אומר, כאילו אני הבנתי ולא הבנתי, אי-אפשר להבין, אז אמרתי 'סליחה?!' ואז הוא אמר לי 'לא, בגלל התפרים' 'עובד, עובד כבר שם?' אני פשוט השתנקתי, הייתי המומה" (עמ' 53 שו' 13-16).

לדבריה, גם מששבה מאוחר יותר לביתה, הפגיעה שפגע בה הנאשם הותירה חותמה: "...כאילו הרגשתי השפלה מאוד גדולה, זה מאוד פגע בי, הוא פגע בי, הוא כאילו נכנס לי לאיברים, למקום פרטי, מי אתה? למה שאתה בכלל תשאל אותי דבר כזה? זה כאילו רחוק שנות אור ממחמאה, מדרך לעשות נעים למישהי, זה כל-כך פוגע. ממש היה לי קשה להמשיך לתפקד" (עמ' 55 שו' 4-7).

גב' א.ג.כ. (פרט אישום עשרים), מנהלת כיום יחידת נוער באלפי מנשה, עבדה בעיריית אור-יהודה בתפקיד רכזת הכנה. גב' א.ג.כ. העידה בבית-המשפט כי במהלך עבודתה השוטפת עם הנאשם, משהגיעה ללשכתו, הושיב אותה הנאשם על כיסאו, כיסא ראש-העיר, על-מנת ליתן לה, כך העדה, תחושות של עליונות או של כוח. לדבריה, היו גם סיטואציות בהן הכריח אותה הנאשם לשבת לו על הברכיים (עמ' 1095 שו' 19). העדה סיפרה על פגישות העבודה כדלהלן: "הוא היה מזמן אותי לפגישות עבודה, בפגישות העבודה היינו מדברים ולאט לאט הוא היה מתקרב, אם זה לכדי חיבוק, אם זה לכדי קרבה מאוד מאוד גדולה שהיא לא קרבה נורמלית בין אנשים, שהיא יותר קרבה אינטימית בין אנשים, כל מיני סיטואציות לא נוחות. הוא היה רוצה להראות לי משהו במסמכים אז כן, הוא היה גורם לי לשבת על הכיסא שלו ואם הייתי רוצה לקום הוא היה אומר לי קודם להירגע, כי הייתי לחוצה, הוא היה מחבק אותי ומושיב אותי על הברכיים שלו, ואם הייתי רוצה לקום הוא היה אומר לי שאני אקום רק אחרי שאני אהיה נינוחה ואשחרר וראיתי שזה באמת מה שקורה. ברגע שאני משחררת ולא מתנגדת, הוא באמת משחרר ואז הוא אומר לי: את רואה? שום דבר לא קרה, הכל בסדר. זה היה יכול להגיע למשפטים שלי: בחיים לא יקרה בינינו שום דבר, אל תדאגי. לבין מילים הרבה יותר קשות שלי: 'אני אזיין לך את הצורה'. ש. 'אזיין לך את הצורה' זה בד"כ ביטוי של איום, זו הייתה הכוונה? ת. לא ביטוי של איום של אלימות, אלא ביטוי מיני" (עמ' 1095 שו' 19).

1095 שו' 23 עד עמ' 1096 שו' 2).

גב' ק.ס (פרט אישום עשרים ושניים) סיפרה כיצד חיבק אותה הנאשם ודיבר אליה כפי שדיבר: **"...את אוהבת את זה חזק, נכון שאת אוהבת את זה חזק?..."**

גב' ל.א (פרט אישום עשרים וארבעה) עבדה בעיריית אור-יהודה כמלווה בחינוך מיוחד.

גב' ל.א נכנסה במועד מסוים ללשכתו של ראש-העיר על-מנת לבקשו לסייע לה בהעלאת משכורתה, והנאשם דיבר אליה בצורה פוגענית: **"הוא אמר לי את יודעת שיש לך שדיים נורא זקופים ויפים, הייתי מת לגעת בהם..."** (עמ' 1061 שו' 11-12). לשיטתה, הרגישה רע מאוד ויצאה מהחדר כשתחושתה רעה מאוד. מיד בהמשך הגיעה למשרד וסיפרה על דבריו של הנאשם למנהלת, הגב' רובין איווט, שהציעה לה לא להתייחס לזה ולשמור על מקום עבודתה.

אירוע אחר עליו נתבקשה העדה בחקירתה הראשית לספר הוא בעניין בו בילתה עם משפחתה באילת, ומשפנתה לנאשם וציינה בפניו שהינה מחוסרת עבודה, השיב לה זה: **"... יהיה בסדר, תעלי אלי לחדר בערב, יהיה בסדר..."** (עמ' 1064 שו' 3; עמ' 1079 שו' 7-10), וכן דיבר על המנהלת שלה: **"...אני בן-אדם נקמן, אני מפטר אותה מהעבודה ואת תהיי במקומה. בנצי יתקשר אליך, בנצי היה סגן ראש-העיר או מנכ"ל ראש-העיר, הוא יתקשר אליך ואת תתקבלי לעבודה"** (עמ' 1064 שו' 4-6; עמ' 1074 שו' 28).

גב' ר.ג (פרט אישום עשרים וחמש) תיארה את מערכת יחסיה המשופרים עם הנאשם, ולדידה פירש הנאשם, שלא כיאות, את כוונתה. הנאשם תקף אותה מינית, כמתואר על-ידה.

הנאשם הורשע בעבירות לפי סע' 280 ו-284 לחוק העונשין.

17. בעניינה של מ.ט (פרט אישום ראשון) הנאשם הורה לשפץ את חדרה והעניק לה טלפון נייד ומחשב נייד, של מי שקיימה מערכת קשרים רומנטית עמו, ואך ורק בשל קשריו האישיים עמה. הנאשם ביקש להיטיב ולשפר תנאי שירותה של מ.ט בגין מערכת היחסים הרומנטית שקיימה עמו בשעות העבודה, ולא רק.

כמצוין בהכרעת-הדין, הנאשם בפעולתו ביקש להפגין את כוחו ולהעביר מסר ברור וחד-משמעי, כי מי שמקורב לראש-העיר - ייטב לו.

הנאשם (פרט אישום שישה-עשר) פעל במרמה ומעל באמון בעניינה של מי שסייעה לו במערכת יחסיו הרומנטית.

הפגנת כוחו של הנאשם ושרירות ליבו באו לידי ביטוי קיצוני בפרט אישום שביעי.

הנאשם ההין להנציח שם רחוב באור-יהודה על שם מי שעמה קיים מערכת יחסים רומנטית.

18. הנאשם הורשע בפרט אישום שני בעבירה לפי סעי' 280 לחוק העונשין.

עבירת השימוש לרעה בכוח המשרה נועדה לתכלית שמירה על ניקיון פועלו של השירות הציבורי ועל אמון הציבור בו.

הנאשם נקט פעולות כנגד הגב' מ.ג.פ. במחובר לפעולות כנגד מ.ק., פעולות המשקפות התנכלות, רדיפה אישית וסיום חשבון עם מי שעוררו קצפו וכעסו.

הנאשם (פרט אישום תשיעי) מנע מלגה מהסטודנט גזאת טייצאו אך ורק בשל פעילותו הציבורית, פעילות ציבורית שלא תאמה את רצונותיו של הנאשם. הנאשם פעל בשירות של שימוש לרעה בסמכות, כאשר ממניעים זרים לחלוטין החליט את אשר החליט בעניינו של גזאת טייצאו.

הנאשם (פרט אישום שניים-עשר) ביקש למחוק מרישומי גן נכדו של מי שהיה איש ריבו.

כמצוין בהכרעת-הדין, הנאשם פעל בשירות והפגין כוח, תוך חריגה מסמכות עם מי שחשבון לו עמו. בהמשך, משעובדת העירייה סירבה לקיים הנחייתו הבלתי חוקית, הנחייתו המבישה, החל הנאשם בהליכים שהיו אמורים להוביל לפיטוריה.

הנאשם הורשע בעבירה של הדחה בחקירה בשתי הזדמנויות שונות (פרט אישום ראשון ופרט אישום עשרים וחמישה).

ב.4. מתחם העונש ההולם:

19. נסיבות ביצוע העבירה מובילות לקביעת מתחם העונש ההולם, וקביעתו אינה קשורה אך בעבירה כפי נוסחה ועונשה בחוק, אלא גם בנסיבות בהן בוצעה, תוצאותיה, ומידת חומרתה. יש בקביעת מתחם העונש ההולם כדי מתן ביטוי לנסיבות הספציפיות של המעשים ותוצאותיהם, ומתחם העונש מבטא את מתחם ההתייחסות העונשית למקרה המסוים, בנסיבותיו המסוימות.

בית המשפט העליון חזר ושנה בפסיקתו את הצורך בהחמרת הענישה בכל הנוגע לעבירות מין והפיכת נשים קורבן למעשים מגונים בלא הסכמתן החופשית.

"על חומרתם הרבה של מעשי מין המתבצעים בזולת בהעדר הסכמה מרצון אין צורך להכביר מילים. הפסיקה השיפוטית ביחס לעבריינות הפלילית בתחום זה מוליכה מזה שנים קו בולט של החמרה בדין הן בהיבט הגמול והן בהיבט ההרתעה. הניצול המיני של הזולת בדרך של כפייה, או תוך אי התחשבות בהעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחוננו הגופני והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור ככלל. הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורסת בו חלקה טובה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטאלי על החלש וחסר האונים. היא מצריכה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קרבת עבריינות המין בפועל

ובפוטנציה". (ע"פ 9994/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים, ס' 14 לפסק דינה של כב' השופטת פורקצ'ה. כן ראה: ת"פ 30952-04-15 מדינת ישראל נ' פלוני, פורסם במאגרים המשפטיים)

יחד עם זאת, לאחר שבחנתי את פסקי הדין אשר הגישו הצדדים, ועיינתי בנוספים, ראיתי לציין כי בכל הנוגע לעבירה של הטרדה מינית ומעשה מגונה בכוח, קשה להצביע על קו מגובש לעניין מידת העונש. ניתן להצביע על מקרים בהם הסתפקו בתי המשפט בהשתת עונשים הנעים בין מספר חודשי מאסר ואף עבודות שירות, לצד מקרים בהם הושתו עונשים של שנות מאסר (ראה לעניין זה תפ"ח 15719-01-12 מדינת ישראל נ' אברהם, פורסם במאגרים המשפטיים).

לעניין עבירות השחיתות בהן הורשע הנאשם, קבע בית המשפט העליון ב-ע"פ 9112/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים, כי:

"באשר לעבירה של גניבה בידי עובד ציבור, חומרתה נובעת הן מעצם הפגיעה בערך הנוגע להגנה על הרכוש, הן מעצם הפגיעה בערך הנוגע להגנה על יחסי אמון (ראו: ע"פ 10996/03 נרקיס נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (לא פורסם, [פורסם בנבו], 27.1.2006)). מאותה פריזמה ניתן אף להשקיף על העבירה של הפרת אמונים שהערך העומד בבסיס מחייב הטלת עונשים מרתיעים על מנת לשמור על טוהר המידות בשירות הציבורי, החל מבעלי תפקידים זוטרים וכלה בבכירים העובדים ומשרתים בשירות המדינה"

העיקרון שעמד בבסיס קביעתו הערכית של בית המשפט העליון הוא:

"שיש להחמיר עם עבריינים המנצלים את מעמדם - בעיקר אם הם עובדי ציבור - המועלים בתפקידם, ומשלשלים כספי ציבור לכיסם. קיים אינטרס ציבורי המטיל על מערכת אכיפת החוק להלחם במעשי שחיתות, מרמה והפרת אמונים, הכל כדי למנוע התפשטות תופעה זו שהיא מסוכנת מאד וגורמת נזק לא רק לקופה הציבורית אלא בעיקר לתדמיתו של השירות הציבורי בעיני כלל הציבור, והפגיעה הבלתי הפכיה באמון הציבור במערכות השלטון השונות, האמורות לפעול תוך גילוי נאמנות מוחלטת לטובתו של הציבור" (ראה ת"פ 92/08 מדינת ישראל נ' יגאל חבר, פורסם במאגרים המשפטיים, פס' 44)

תפקידו של הנאשם בעת ביצוע העבירות היה תפקיד בכיר, למעשה הבכיר ביותר, בעיריית אור יהודה. תפקידו של הנאשם חייב רגישות מיוחדת, יושרה אישית ואחריות לטוהר השירות והמנהל התקין. שליחת יד בקופה הציבורית וניצול מעמדו לצורך הטבה עם המקורבים לו, ולהיפך, משחיתה את מידותיו של השירות הציבורי ואת הגינותו.

20. כעת, יש להידרש לכל אחד מהאירועים ולקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לפרמטרים שפורטו לעיל.

בגין הרשעתו בפרט אישום ראשון בעבירה לפי סעי' 284, מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום שביעי בעבירה לפי סעי' 284, מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום שישה עשר, בעבירה לפי סעי' 284, מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום שני בעבירה לפי סעי' 280(1), מתחם העונש ההולם הינו בין 3 ל-12 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום תשיעי בעבירה לפי סעי' 280(1), מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום שניים-עשר לפי סעי' 280(1), מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום שני, בעבירה של הטרדה מינית ומעשה מגונה לפי סעי' 348(ג), מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום רביעי בעבירה לפי סעי' 348(ג) (ריבוי מקרים), עבירה לפי סעי' 348(ג1) ועבירה של הטרדה מינית והתנכלות, מתחם העונש ההולם הינו בין 6 ל-24 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום שישי, בעבירות לפי סעי' 348(ג) ו-348(ה), מתחם העונש ההולם הינו בין 6 ל-24 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום ארבעה-עשר, בעבירה לפי סעי' 3(א)5 לחוק למניעת הטרדה מינית, מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום חמישה-עשר, בעבירות לפי סעי' 3(א)5 ו-3(א)6 לחוק למניעת הטרדה מינית, מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום תשעה-עשר, בעבירה לפי סעי' 3(א)5 לחוק למניעת הטרדה מינית, מתחם העונש ההולם הינו בין 3 ל-9 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום עשרים, בעבירה לפי סעי' 3(א)6 לחוק למניעת הטרדה מינית, מתחם העונש ההולם הינו בין 3 ל-9 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום עשרים ושניים, בעבירה לפי סעי' 3(א)2 לחוק למניעת הטרדה מינית, מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר על תנאי ל-3 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום עשרים וארבעה, בעבירה לפי סעי' 3(א)(5) לחוק למניעת הטרדה מינית, מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום עשרים וחמישה, בעבירה לפי סעי' 348(ג1), מתחם העונש ההולם הינו בין 3 ל-15 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום שמיני, בעבירה לפי סעי' 390 (ריבוי עבירות), מתחם העונש ההולם הינו בין 3 ל-18 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום תשיעי, בעבירה לפי סעי' 390 (ריבוי עבירות), מתחם העונש ההולם הינו בין 3 ל-18 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום ראשון, בעבירה לפי סעי' 245(א), מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר על תנאי ל-9 חודשי מאסר.

בגין הרשעתו בפרט אישום עשרים וחמישה, בעבירה לפי סעי' 245(א), מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר על תנאי ל-9 חודשי מאסר.

ב.5. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

21. משקבעתי את מתחם העונש ההולם, יש לגזור את העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

בהכרעת-הדין התייחסתי לאישיות הנאשם כפי שנגלתה באולם בית-המשפט.

הנאשם הינו בן 57 שנים, נשוי מעל 30 שנה, אב לשני בנים וסב לנכדה בת 5.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות משמעותי ביחידה קרבית בצבא. בסיום שירותו הצבאי התנדב לשירות הביטחון הכללי ומילא תפקידים בתחום אבטחת אישים בארץ ובחו"ל.

הנאשם סיים לימודים לתואר ראשון במדע המדינה והיסטוריה באוניברסיטת בר-אילן.

החל משנת 1989 נרתם הנאשם לשירות הציבורי ונשא בתפקידים ציבוריים שונים.

בשנת 2007 נבחר לראשונה לכהן כראש-עיריית אור-יהודה. בשנת 2009 נבחר בפעם השנייה לתפקיד נכבד זה ובשנת 2013 נבחר לראשות-העיר בפעם השלישית.

תרומתו של הנאשם לעיר אור-יהודה ידועה ואינה במחלוקת.

הנאשם השקיע, כאמור, עתותיו, בעבודתו, שנשאה פרי. העיר אור-יהודה זכתה לפרסים ולשבחים מכל עבר.

22. פרקליטו המלומד של הנאשם, עו"ד אבי אודיז, ציין בצדק כי חלק מהעבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו לפני מספר שנים.

כמצוין בהכרעת-הדין, הנאשם היום אינו דומה למי שהיה קודם לפתיחת חקירת המשטרה בעניינו. עם הגשת כתב האישום, חרב על הנאשם עולמו. הנאשם הורחק ונודה מהחיים הציבוריים ומכלל העיסוקים והעניינים בהם פעל ועשה לאורך שנים.

23. ב"כ המאשימה, עו"ד רחלי חזן פלדמן, הגישה הצהרת נפגע של שתיים מהמתלוננות (סומנו ג/1 ו-ג/2).

24. העידו בבית-המשפט לטובת הנאשם הנכבדים הבאים:

הרב חיים לוי, רב שכונה באור-יהודה, מורה ומתנדב בגופים שונים, סיפר על פועלו של הנאשם כראש-עיר.

מדובר בראש-עיר שגילה מסירות נפש ועשה כל היום בשטח לטובת העיר, כשהוא מפגין חום אבהי.

גב' בקי יוסף, רעייתו של הנאשם, סיפרה בדם ליבה על קורות המשפחה מיום פתיחת החקירה.

גב' בקי יוסף צמודה לנאשם, למעשה, מילדות ועד בגרות. השניים צעדו יחדיו במסלול חיים מפואר, כשהם מגדלים ילדים לתפארת מדינת ישראל. גב' בקי יוסף סיפרה על ביתם, שהיה בית של נתינה בתחומים שונים. דוד היה מסור בלב ובנפש לעיר אור-יהודה ולתושביה. דוד הגיע לכל בית, הכיר כל משפחה, ישב עם מבוגרים ועם צעירים, דאג וסייע להם בכל כוחותיו.

מצבו הרפואי הלא קל לא מנע ממנו להירתם לטובת הציבור 24 שעות ביממה.

דוד סובל ממחלה איומה, מחלת הקרוהן, שהשלכותיה רבות, אך גם מחלה קשה זו לא הפריעה לו בשליחותו.

גב' בקי יוסף סיפרה על המהפך שהתחולל בחייה עם פתיחת החקירה. כל שהיא מבקשת לאפשר למשפחה להשתקם ולאפשר לדוד לחזור ולחיות חיי אזרח נאמן למדינה ולציבור.

גב' אורה יוסף, אמו של הנאשם. גב' אורה יוסף גידלה שישה ילדים מוצלחים, שתרמו ותורמים לציבור ולמדינה.

גב' אורה יוסף סובלת היום ממחלות שונות. דוד יקירה עומד כל היום מול עיניה והיא זוכרת כיצד וידא שתעשה בכוחותיה לטובת נזקקים. ביתה היה פתוח ותבשיליה היו מחולקים וניתנים לאזרחים ולנזקקים. אם דוד פגע במישהו, היא מוכנה

לגשת אליהם ולבקש את סליחתם.

ברוח דברים אלה, צירף לטיעוניו הסנגור המלומד, סרטוני הערכה והוקרת תודה לראש העיר - האירועים שהוסרטו נערכו טרם פתיחת חקירת המשטרה בעניינו - מטעם בנימין נתניהו, משה כחלון, שאול מופז, גדעון סער, מנכ"ל משרד החינוך ואיש העסקים, לב לבייב. דבריהם מחזקים את האמור לעיל ומשבחים את ראש העיר על מחויבותו לחינוך ולקידום ילדי אור יהודה, על הורדת הפשיעה בקרב הנוער, על ייצוג כל קבוצות האוכלוסייה נאמנה וביושר, ועל הישגיו הבלתי רגילים תוך עשייה בלתי פוסקת שהובילה את אור יהודה לזכייה בשורת פרסים ארוכה, כמצוין לעיל (ד/1).

הנאשם, בבית המשפט, הביע צער וחרטה על מעשיו וביקש לגזור את עונשו במידת הרחמים, תוך התחשבות במשפחתו, בפועלו למען המדינה, ובמסירות בה מילא תפקידו כראש עיר.

ג. כללו של גזר דין:

25. פרקליטו המלומד של הנאשם, עו"ד אבי אודיז, היטיב לתאר את תרומתו הרבה של הנאשם לעיר אור-יהודה.

מכלל דבריו של הסנגור המלומד, כמו גם מכלל המוצגים שהוגשו במהלך המשפט בטיעונים לעונש בעניינו, נראה שהנאשם זכה לשבחים רבים, ולא בכדי.

כהונתו של הנאשם כראש-עיר הייתה המשך רציף לתרומתו הציבורית ושירותו לטובת המדינה והעיר אור-יהודה.

הנאשם היום אינו מי שהיה טרם פתיחת החקירה המשטרית בעניינו.

עולמו של הנאשם קרס.

הנאשם סולק, למעשה, ממשרה רמה ונכבדה. הנאשם ומשפחתו נודו והוחרמו.

מצבו הרפואי אינו משופר.

הנאשם ירד מאיגרא רמה לבירה עמיקתה, והינו כיום נדרש להתמודד עם הפגיעה בדימויו ועם קעקוע שמו בכלי התקשורת השונים. הפגיעה אינה אך שלו, אלא של משפחתו הכואבת יחד עמו.

שקלתי תרומתו הגדולה של הנאשם לפיתוחה של אור יהודה ולהישגים שהסב לה, כפי שבאו לידי ביטוי בפרסים שפורטו לעיל ובדברי התודה והערכה שחלקו לו רבים. שיקול זה הוא ללא ספק שיקול נכבד בשיקולי הענישה, כפי שמצווה סעיף 40(א)(7) לחוק העונשין וכפי שניתן ללמוד מע"פ 2754/97 **צבי נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים המשפטיים, שם קבע בית המשפט העליון כי מן הדין הוא שביום פקודה יעמדו לזכותו של אדם מעשיו הטובים, אופיו ונסיבותיו האישיות, כנימוקים מובהקים לקולא.

יחד עם זאת, יש להעיר כי לולא תרומתו של הנאשם, ספק אם היה מגיע לרום מעמדו ולתפקיד במהלכו ביצע העבירות בהן הורשע.

כמו כן, שקלתי התקופה הארוכה בה שהה הנאשם במעצר בית, כמו גם התקופה הארוכה בה הורחק מביתו.

יש ממש בדבריו של הסנגור המלומד, כי כל עבירה מהעבירות בהן הורשע, בפני עצמה, לא הייתה אמורה להובילו, בהכרח, אל מאחורי חומות הכלא.

26. מן העבר השני, מדובר בנאשם שהורשע בשורה ארוכה של עבירות, שנסיבותיהן פורטו בהכרעת-הדין.

אתיחס בנפרד לכל סוג מסוגי העבירות בהן הורשע.

ריבוי עבירות לפי סעי' 390 לחוק העונשין.

27. בהזדמנויות שונות, בעשרות רבות של מקרים, גנב הנאשם עשרות אלפי שקלים מהקופה הציבורית והעבירם לידי מקורבים.

הנאשם חילק תלושים, העניק מלגות פיקטיביות ומיני תשורות. הכספים הוצאו מהקופה הציבורית והסתכמו בסכום לא נמוך מסך של 73,254 ₪.

הנאשם חילק כספים על-מנת להיטיב עם אזרחים הטובים אליו. הנאשם "קנה" בכסף את ליבם של אותם מקורבים, ולא רק את ליבם. הנאשם שילם כספים לא לו לאותם אזרחים מקושרים ומחוברים אליו ולענייניו, אזרחים שחפץ בטובתם, לא כמעשה חסד ורחמים, אלא לצורך האדרת כוחו והשפעתו עליהם ועל אחרים.

עבירות של הטרדה מינית ומעשים מגונים.

28. הנאשם הורשע, כאמור, בעבירות הטרדה מינית לסוגיהן ובעבירות של מעשים מגונים בכוח ושלא בהסכמה.

התמונה שנצטיירה בבית-משפט הינה קשה וקודרת.

במהלך עבודתו הטריד ראש-העיר ותקף מינית, בצורה שיטתית, נשים שנזדמנו, במקרה ושלא במקרה, לסביבתו.

מדובר בהטרדות מיניות בוטות ובתקיפות מיניות, שגם אם לא היו אלימות או השתייכו דווקא לדרג תקיפות מיניות בעלות חומרה מיוחדת - עדיין מדובר במעשים מכוערים, שנשאו עמם ביזוי והשפלה.

נראה כי הנאשם ביצע את העבירות המיניות, מעל לתאווה המינית, לשם הפגנת כוחו והבעת שליטה על סביבתו.

במהלך המשפט היה נדמה לעיתים כי כל אישה, שנקלעה לסביבתו במהלך מילוי תפקידו כראש-עיר סומנה על-ידו, ובהמשך שימשה עבורו בבחינת "אובייקט" "מטרה" להטרדה או תקיפה מינית מילולית או/ו פיזית.

29. מעל להשפלה והפגיעה בגוף ובנפש, נאלצו קורבנותיו להתמסר לו ולהיענות לדרישותיו המיניות על-מנת להבטיח מקום עבודתו או/ו להשיג משרה נכבדת עבורו.

לא מדובר בסכנה תיאורטית כזו או אחרת.

העבירות שביצע כלפי מ.י (פרט אישום שישי) משקפות את חומרת פועלו של הנאשם.

המתלוננת מ.י העידה כי הכירה בחולשתו של הנאשם לגופה והיא ידעה לנצל זאת לצרכיה שלה: **"כי אני לא חזרתי הביתה ובכיתי בכרית כל לילה, זה לא קשור לזה שהמעשים שהוא עשה לא תקינים, אני לא חושבת שראש-עיר צריך לשכב על אחת העובדות במשרד שלו או לדחוף את הלשון שלו לתוך הפה שלה, כאלה דברים"** (עמ' 529 שו' 22-15). ובהמשך: **"...בשביל שהוא לא יתעצבן עלי, בשביל שהוא ירגיש שאני קרובה אליו וישמור עלי, בשביל שאני אוכל לבוא ולבקש כל מיני דברים שאז אני אדע שאני מקבלת אותם, למשל תקציב לתלבושות, כאלה דברים זה לא הרבה כסף. בשביל זה ידעתי שחלק מהעבודה, כמו שיש בדיפלומטיה לצורך העניין, אם אתה עובד באיזשהו מקום ואתה פוליטיקאי, אתה יודע שפעם בכמה זמן אתה צריך להרים טלפון לבחור הזה ולשאול אותו מה עניינים, לשלוח לו כרטיס ברכה, משהו כזה, זו איזשהי התנהלות של תחזוקה של קשר בשביל להישאר בצלחת. גם אם זה עלה לי את מה שזה עלה לי"** (עמ' 532 שו' 6-15). המתלוננת מ.י סיפרה כי מצבה הכלכלי משופר והיא לא נזקקה לטובות הנאה או לטובות שוות כסף. הדבר היחידי שהרוויחה הינו: **"...תחושת הגנה, אולי זה היה עולם פיקטיבי שיצרנו שם, תחושת ההגנה שבה לא יפטרו אותי ולא יתעסקו איתי במערב הפרוע הזה שנקרא אור-יהודה. אני רציתי את המשרה הזאת, זו משרה מצוינת, זו פעם ראשונה שניהלתי משהו, והיה מישהו שבא אלי ואמר לי בואי (מדגימה תנועה של חיבוק), כל עוד את איתי אף-אחד לא יגע בך"** (עמ' 542 שו' 9-5).

המתלוננת מ.י סיפרה בבית-המשפט כי התירה לנאשם להשתמש בגופה תמורת טובות הנאה, שהיה ביכולתו להעניק לה במהלך עבודתה בעירייה. אליבא דמתלוננת, קיבל הנאשם, למעשה, שוחד מיני. היא נתנה לו זאת בעיניים פקוחות ובנפש חפצה נוכח מערכת יחסים מעוותת שנתפתחה ושררה ביניהם.

באותו דפוס פעולה הציע הנאשם למתלוננת א.ג (פרט אישום רביעי) לקדמה ולנהל המחלקה בה עבדה, כמפורט לעיל, כמו גם למתלוננת ל.א (פרט אישום עשרים וארבעה), כמתואר לעיל, ובהרחבה בהכרעת-הדין.

הנאשם הציע למתלוננות הנ"ל קידום ומשרה מכובדת בעירייה באם תיאותרנה להיענות לבקשותיו/תשוקותיו.

30. עדותה של הגב' ד.ג (פרט אישום תשעה-עשר) הדהדה באולם בית-המשפט והטביעה חותם של עכירות.

המילים שהשמיע הנאשם פגעו ושרטו את נפשה.

המילים שהשמיע הנאשם הינן חדות ומשוננות לא פחות מכלי זין המיועדים, מטבעם, לשיסוי ופגיעה.

לא היה בכוחן של המתלוננות שהותקפו על-ידי הנאשם להשיב מלחמה שורה, להתנגד לו, ובודאי לצאת ולפעול נגדו. נשים אלה היו זקוקות למקום עבודתן והמה ידעו כי באם יניעו לשון ויספרו את הקורות אותן עמו, יבולע להן ובמהרה. הנאשם ניצל את תפקידו הרם והנכבד לביצוע עבירות מיניות בזוויות ומכוערות.

הנאשם היה שקוע ומושקע בתאוותיו, ולא פחות בתשוקתו להפגין את כוחו ושליטתו על סביבתו ועל אותן נשים.

עבירות לפי סעי' 280 ו-284 לחוק העונשין.

31. בהכרעת-הדין התייחסתי לאופיין ומהותן של העבירות הנ"ל.

מדובר בעבירות שיש בהן לפגוע בתדמיתו של השירות הציבורי ולערער אמון הציבור בו. כב' השופט מני מזוז בפרשת לחיאני ציין כי עבירה לפי סעי' 284 לחוק העונשין הינה בבחינת "עבירת אב" של עבירות השחיתות.

כב' המשנה לנשיאה, כב' השופט אליקים רובינשטיין, קבע באותה פרשה: **"...יחס מקל בעבירות של שחיתות ציבורית תורם לתחושה השגויה של 'מושחתים כולם'."**

כב' השופט ברק (כתוארו דאז) קבע בע"פ 884/80 מ"י נ' גרוסמן לעיל כי: **"עובד הציבור נתון במצב של אמון כלפי המדינה, אשר הפקידה בידי העובד סמכויות וכוחות. השימוש בסמכויות וכוחות אלה בא לשרת את האינטרס, שהכוח והסמכות באו להגשים..."**

על עובד הציבור לפעול מתוך נאמנות ושלא במצב של ניגוד עניינים (ראה כב' הנשיא ברק, בדנ"פ 1397/03 מ"י נ' שמעון שבס, פורסם במאגרים המשפטיים): **"...יש להתחשב, בין השאר, בעוצמת ניגוד העניינים, במידת הסטייה מהשורה, אם הייתה כזו; במעמדו של עובד הציבור בהיררכיה הציבורית ובהשפעת פעולותיו על עובדי מדינה והציבור."**

32. בהכרעת-הדין (ראה סעי' 67, פרט אישום רביעי) על בסיס הלכה עקיבה ומושרשת שיצאה מלפני בית-המשפט העליון, ציינתי כי שומה על בית-המשפט לנקוט בזהירות רבה בבואו לבחון השאלה האם נכון להרשיע, אם לאו. (ראה למשל: **פרשת סויסא**, בעמ' 777; **פרשת גנות**, בעמ' 391; ע"פ 7865/01 **מדינת ישראל נ' ביטון**, פורסם במאגרים המשפטיים בעמ' 745) או בחומרת הפגיעה שנגרמה לאינטרס הציבורי (ראו למשל: **פרשת גנות**, שם; ד"נ 3/82 **גרוסמן נ' מדינת ישראל**, בעמ' 773).

במספר אירועים קבעתי כי מעשיו של הנאשם לא חצו את הרף הפלילי. מדובר היה במעשים בלתי ראויים ופסולים, אך

לדידי לא היה ראוי להכתיב הנאשם בהם בחותם פלילי.

הדגשתי, כי בית-המשפט אינו עומד לבדו. קיימים גופי ביקורת, כמו מבקר המדינה, מבקר העירייה, להם תפקיד חשוב לבדוק ולומר את דברם.

כמו כן, במדינה דמוקרטית שמור מקום של כבוד לתקשורת חופשית, שבכוחה לבקר בביקורת מושחזת ומחודדת תופעות בלתי ראויות.

33. האירועים בהם הורשע הנאשם הינם שונים בתכלית.

מדובר במעשים פסולים וחמורים, שנעשו תוך חריגה מסמכות. מעשים שהונעו משיקולים זרים.

ראש-העיר הפעיל כוחותיו על-מנת להיטיב עם אישה עמה קיים יחסים רומנטיים, תוך ניצול משאבי כוח אדם ותקציב של העירייה.

הנאשם קרא רחוב על שם צעירה אהובה, תוך שהוא משטה במועצת העיר ומוכיח לכולי עלמא "גדולתו" (מנקודת מבטו) וכוחו לעשות כל על-פי קפריזיותו.

הנאשם עשה שימוש לרעה ופעל בשרירות לב במילוי תפקידו.

הנאשם התנכל לשתי המתלוננות (פרט אישום שני) (ראה סעי' 54 להכרעת-הדין). הנאשם התנהג בצורה כוחנית-שרירותית, תוך חריגה מכללים בסיסיים של תקינות. בהתנהגותו של הנאשם היה להשליך ולהשפיע על המערכת כולה. יש בהתנהגות שכזו לסדוק מסגרות, להרעיד יסודות ולפתוח שערים בפני אלה המבקשים אמתלה לאי כיבוד החוק. הנאשם הפגין "כוחו" כלפי כפופים למרותו, תוך פגיעה קשה בזכויותיהם ותוך העברת מסר לכלל פקידי העירייה, מה יהא דינו של מי שאינו מתיישר עם שיטותיו, גחמותיו של ראש-העיר.

פעילותו הזדונית כוונה לפגוע במישרין בשתי העובדות, ופגיעה קשה בתקינות ההליכים המשמעתיים, בגוף ציבורי בו מועסקים מאות אזרחים, הרואים מעשים ושומעים קולות כיצד עובדי ציבור "מובלים" להליכי פיטורין.

הנאשם הוביל לפתיחת הליכי פיטורים תוך פגיעה בכבודן של העובדות, השפלתן וסיכון מקור פרנסתן. כל חטאה של גב' קהלני נסתכם בכך שביקשה למלא תפקידה בנאמנות ולהגיש חוות-דעת נכוחה על-פי הכרתה - חוות-דעת שלא התיישבה עם רצונו של הנאשם.

בדומה לעבירות המין בהן ביקש הנאשם לכפות מאווי המיניים על הסרות למרותו ואחרות, שנקלעו לסביבתו - כך ביקש לכפות שליטתו, תוך חריגה מסמכותו כראש-עיר והפעלת אמצעים שרירותיים כלפי עובדי עירייה, שלא פעלו על-פי שיטתו והנחייתו.

הנאשם מנע מלגה מהסטודנט גזאת טייצאו אך ורק בשל רצונו של אותו סטודנט לתרום בפעילות ציבורית, שלא תאמה והתיישבה עם פעילותו הציבורית של ראש-העיר. הסטודנט גזאת טייצאו היה זכאי למלגה על-פי כל קריטריון, אך מאחר שפעילותו הציבורית לא נשאה חן בעיני ראש-העיר, זה מנע ממנו מלגה, לה היה ראוי גזאת טייצאו וזכאי לקבלה בכבוד.

הנאשם הורשע בעבירות של הדחה בחקירה, בשתי הזדמנויות שונות.

34. לא מדובר בעבירות של מה בכך.

בתי-המשפט חזרו ושנו החומרה הטמונה בעבירות אלה, עבירות שיש בהן כדי לשבש סדרי דין ומהלכי משפט, עבירות שהעונש הקבוע בצידן הינו של מספר שנים.

סוף דבר:

35. שקלתי ובחנתי השיקולים כולם, והנני לגזור על הנאשם העונשים הבאים:

א. בשל כלל העבירות המיניות (המעשים המגונים וההטרדות המיניות), הנני גוזר על הנאשם עונש מאסר של 24 חודשים, מתוכם 12 חודשים לריצוי בפועל, והיתרה על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה לפי פרק י' סימן ה' לחוק העונשין.

ב. בשל ריבוי העבירות לפי סעי' 390 לחוק העונשין, הנני גוזר על הנאשם עונש מאסר של 20 חודשים, מתוכם 12 חודשים לריצוי בפועל, והיתרה על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה לפי סעי' 390, 384 לחוק העונשין.

מתוך 12 החודשים, 8 חודשים הינם מצטברים לעונש שהושת לעיל ו-4 חודשים הינם בחופף.

ג. בשל העבירות לפי סעי' 284 ו-280 לחוק העונשין, הנני גוזר על הנאשם עונש מאסר של 16 חודשים, מתוכם 8 חודשים לריצוי בפועל, והיתרה על תנאי, שלא יעבור עבירות דומות במשך 3 שנים.

מתוך 8 החודשים, 4 חודשים הינם במצטבר לעונש שהושת לעיל ו-4 חודשים הינם בחופף.

ד. בשל העבירות לפי סעי' 245 לחוק העונשין, הנני גוזר על הנאשם עונש מאסר של 9 חודשים, מתוכם 6 חודשים לריצוי בפועל, והיתרה על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים עבירות דומות.

עונש המאסר של 6 חודשים יהיה בחופף.

ה. על הנאשם לרצות, אפוא, 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל (בניכוי 9 ימי מעצרו).

הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר במתקן כליאה ניצן, ביום 15.02.17, עד השעה 12:00.

ו. על הנאשם לפצות המתלוננות בסך 30 אלף ₪.

שמות המתלוננות תימסרנה למזכירות בית-המשפט והסכום יחולק באופן שווה בין כל המתלוננות בעבירות המין.

הפיצויים יופקדו בקופת בית-משפט עד יום 15.03.17.

ז. הנני מטיל על הנאשם קנס כספי סמלי בסך 2,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 15.03.17.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ז, 18 דצמבר 2016, במעמד הצדדים.

דוד רוזן, שופט